

"Moja córko, Pan liczy na twoją pomoc"

Córko moja, która założyłaś rodzinę, chciałbym ci przypomnieć, że wy, kobiety – dobrze o tym wiesz! – macie wielką moc, którą umiecie owinąć w szczególną słodycz, by nie była dostrzegalna. I dzięki tej mocy możecie uczynić z męża i z dzieci narzędzia Boga lub diabły. – Ty będziesz zawsze czynić z nich narzędzia Boga: Pan liczy na twoją pomoc.
(Kuźnia, 690)

14 lutego

Kobieta jest powołana, aby dać rodzinie, społeczeństwu, i Kościołowi coś specyficznego, to co jest jej właściwe i co tylko ona może ofiarować: swoją delikatną dobroć, swoją nieograniczoną wspaniałomyślność, swoje upodobanie w tym co konkretne, swą bystrość w pomysłach, swą zdolność intuicji, swą głęboką i cichą pobożność, swoją wytrwałość...

Kobiecość nie jest autentyczna, jeśli nie spostrzega piękna tego niezastąpionego wkładu i nie wciela go w życie.

Ażeby spełnić to zadanie, kobieta musi rozwinąć swoją własną osobowość, i nie ulec zwykłemu duchowi naśladownictwa – na ogół prowadziłyby to ją do jakichś drugorzędnych efektów, nie

pozwalając zrealizować jej najbardziej oryginalnych możliwości. Jeśli dobrze ukształtuje swą osobowość, z autentycznością, autonomią osobistą, oryginalnością, to skutecznie zrealizuje swe zadanie – misję, do której czuje się powołana, jakąkolwiek by ona nie była. Jej życie i jej praca będą rzeczywiście konstruktywne, owocne i pełne treści, zarówno gdy będzie spędzać czas w domu poświęcając się dzieciom, jak i również gdy rezygnując z małżeństwa, z jakiejś szlachetnej przyczyny, odda się całkowicie innym zajęciom. Każda na własnej drodze, będąc wierną powołaniu ludzkiemu i boskiemu, może zrealizować i realizuje faktycznie pełnię osobowości kobiecej. Nie zapominajmy, że Najświętsza Maria Panna, Matka Boża i Matka ludzi, jest nie tylko wzorem, ale także dowodem nieprzemijającej wartości, którą może osiągnąć czyjeś zdawałoby się

nieciekawe życie. (Rozmowy z
Prażmtem Escrivą, 87)

Kobieta z odpowiednim
wyszktałceniem winna mieć otwarty
cały obszar życia publicznego, na
wszystkich jego stopniach. Z tego
powodu nie można wskazać
specjalnych zajęć, które należą
wyłącznie do kobiety. Jak
powiedziałem poprzednio, to, co jest
charakterystyczne na tym polu nie
wynika z zadania, czy funkcji, ale ze
sposobu realizowania tych zadań, z
kobiecego wyczucia, które pozwala
rozwiązywać (a czasami też odkryć)
te problemy lub przedstawiać je w
szczególny sposób. (Rozmowy z
Prażmtem Escrivą, 90)